

Anmälan om felaktig rapportering:

Rapport lördagen den 28 januari 2023 med start kl 19:30

Efter tiden 1:52 in i sändningen säger Susan Ritzén

”I dom områden man ockuperar både här och på västbanken”

Det har nu gått över 100 år sedan NF:s (Nationernas förbunds) mandatbeslut. NF:s mandatbeslut har ej ogiltigförklarats eller ändrats sedan de blev godkända och införlivade i folkrätten. FN-stadgan, som skapades 1945, fastslår i artikel 80 att rättigheter som stater och folk tidigare har beviljats i enlighet med existerande internationella juridiska avtal, inte förändras av FN-stadgans bestämmelser. FN:s generalförsamling eller säkerhetsråd kan inte idag förändra FN-stadgan från 1945 och rättsuppgörelserna efter 1:a världskriget som låg till grund för beslutet i NF 1922.

FN:s Resolution 181 (Delningsplanen) från den 27 november 1947, som föreslog en två-stats-lösning, har ingen juridisk giltighet och gäller ej. Delningsplanen blev aldrig ett rättsligt dokument i internationell lag trots att FN:s generalförsamling godkände den, så ratificerades den inte av FN:s säkerhetsråd.

Resolutioner antagna av FN:s generalförsamling är ett förslag och rekommendation, men inte rättsliga bindande dokument. Det finns inget rätt för araberna, som idag, enligt Oslo-avtalen, representeras av PLO, att referera och hävda giltighet till resolution 181 eller att hävda att judar endast har rätt till det som definierades som en judisk stat i resolution 181.

FN, Sverige om merparten av länderna inom EU anser att resolution 181 är grunden för deras ställningstagande. Men det är ett politiskt ställningstagande, för att sätta press på Israel, som saknar stöd inom internationell rätt.

Israel uppfattning är att territorierna på Västbanken och Gaza inte kan betraktas som ockuperade territorier enligt internationell rätt.

FN (Förenta nationerna) kan begära rådgivande yttrande från ICJ (Internationella domstolen i Haag). ICJ har flera gånger fördömt Israel både beträffande skyddsbarriärer/skyddsmurar, bosättningar, ockupation mm utan resultat. Om staten Israel inklusive Judéen, Samarien, östra Jerusalem och Gaza föredrar att skapa en ny stat inom sina gränser är det bara Israel som kan fatta det beslutet. Det saknar betydelse att det så kallade "internationella samfundet" (FN, ICJ, EU, övriga internationella organ och instanser) refererar till FN:s delningsplan (Resolution 181), den israeliska självständighetsförklaringen den 14 maj 1948, vapenstilleståndsavtalen 1949 eller stilleståndslinjerna efter sexdagarskriget i juni 1967.

Det avtal som kommer först i rättsordningen är det bilaterala interimsavtal som tecknades mellan Israel och PLO (Palestine Liberation Organisation) 1993 och 1995. Därefter följer FN-stadgan från 1945 som bygger på besluten i NF 1922.

Osloavtalet (1) skrevs under av Israel och PLO den 13 september 1993. Osloavtalet (2) skrevs under av Israel och PLO den 28 september 1995 i Washington. Oslo-avtalen var grund för skapandet av PA och är interimsavtal, vilka sedan skulle ersättas av permanenta avtal. PA skulle ha ansvar över administrationen i de territorier som de kontrollerade inkl. Gaza. I Oslo-avtalen ingick bland annat att PLO skulle avsäga sig allt bruk av våldshandlingar och terrorism samt att Israels armé skulle dras tillbaka från Gaza, vilket också skedde 1994. Oslo-avtalen skulle gälla under en femårsperiod med början senast i maj 1996, varefter ett permanent avtal skulle förhandlas, vilket ej skett trots flera försök.

Det permanenta avtalet skulle reglera frågorna om gränsdragningar, bosättningar, säkerhetsfrågor mm. Det finns inget i de avtal som är i kraft mellan Israel och PLO, principförklaringen och interimsavtalet, som innehåller en beskrivning om att Judéen, Samarien, östra Jerusalem (Västbanken) och Gaza är ockuperat.

Oslo (1) <https://www.un.org/unispal/document/auto-insert-180015/>

Oslo (2) <https://www.un.org/unispal/document/auto-insert-185434/>

Enligt internationell rätt går ett bilateralt avtal mellan parter, i detta fall PLO och Israel först. Vad som tycks eller beslutas av FN, ICJ eller EU är irrelevant då det inte bygger på den internationella rättsordningen. FN:s säkerhetsråd överskred sina befogenheter den 23 december 2016 genom resolution 2334. Resolutionen gällde israeliska bosättningar i Judéen, Samarien och östra Jerusalem och Israel som ockupationmakt. Resolutionen antogs med 14–0 röster, USA avstod att rösta och det var 1:a gången USA inte använde sitt veto i säkerhetsrådet gällande Israel.

Resolutionen 2334 slår fast att Israels bosättningsverksamhet utgör en "*flagrant kränkning*" av internationell rätt och har "*ingen juridisk giltighet*". Resolutionen 2334 kräver också att Israel upphör med sådan verksamhet och fullgör sina skyldigheter som ockupationsmakt enligt den fjärde Genèvekonventionen.

Många så kallade experter hävdade att nu var frågan slutgiltigt löst. Israel förklarade samma dag, den 23 december 2016, att man avvisar resolution 2334. Efter sex år har det politiserade FN och EU, trots support från ICJ och USA, tvingats konstatera att man nått vägs ände att på legal väg nå en lösning.

SAMMANFATTNING

Granskningsnämnden har tidigare tagit ställning till frågan om ockupation i den aktuella konflikten där nämnden accepterat vad den svenska regeringen har för uppfattning.

Granskningsnämnden accepterar, i beslut Dnr: 19/01224 daterat den 6 augusti 2019, att SR (Sveriges Radio) använder sig av ordet ockuperat med hänvisning till den svenska regeringens politiska uppfattning vilket strider mot SR:s sändningstillstånd. I SR:s sändningstillstånd för perioden 2020 - 2025 framgår:

"Sveriges Radio AB (SR) har till uppgift att bedriva ljudradioverksamhet i allmänhetens intresse. Verksamheten ska präglas av oberoende och stark integritet och bedrivs självständigt i förhållande till såväl staten som olika ekonomiska, politiska och andra intressen och maktsfärer i samhället. Det är särskilt viktigt att SR slår vakt om programområden som är betydelsefulla för allmänintresset"

Granskningsnämnden har också i sitt beslut Dnr: 21/04464 daterat 31 januari 2022, accepterat programföretagets argument med hänvisning till FN, EU, USA Haagkonventionen från 1907 samt i fjärde Genèvekonventionen, Utrikespolitiska institutet, nyhetsbyråer mm vilket är felaktigt enligt ovan. När det gäller Haagkonventionen från 1907 samt i fjärde Genèvekonventionen är de ej aktuella i den aktuella frågeställningen.

Tidigare beslut av Granskningsnämnden gällande ovanstående frågeställning har baserats på politiska ställningstaganden. Det är av största vikt att Granskningsnämnden granskar ovanstående på nytt utifrån internationell rätt. Undertecknad kan bistå med de främsta experterna på internationell rätt som på ett väldokumenterat sätt beskriver rättsordningen.

Susan Ritzén uttalande:

”I dom områden man ockuperar både här och på västbanken”

strider mot SVT:s sändningstillstånd för perioden 2020 - 2025 där det tydligt framgår:

”Sveriges Television AB (SVT) har till uppgift att bedriva tv-verksamhet i allmänhetens tjänst. Verksamheten ska präglas av oberoende och stark integritet och bedrivs självständigt i förhållande till såväl staten som olika ekonomiska, politiska och andra intressen och maktsfärer i samhället. Det är särskilt viktigt att SVT slår vakt om programområden som är betydelsefulla för allmänintresset”.

Rättigheten för judar att bosätta sig inom palestinamandatet, väster om Jordanfloden, är först garanterat av NF 1922 och sedan av FN 1945 och det gäller fortfarande enligt internationell rätt.

I stället för ”ockuperade territorier” bör Granskningsnämnden endast acceptera ”omstridda territorierna” gällande konflikten Israel – Palestina. I stället för ”olagliga bosättningar” bör det formuleras som ”omstridda bosättningar” o s v

Susan Ritzén ger en felaktig information som propagerar och förstärker att attacker mot Israels befolkning är självförvållat och dess politik är olaglig. Susans uttalande ökar både en felaktig kunskap om Israels politik och i förlängningen antisemitism.